

514 De Martyrio Deiparae. Cap. I. §. I.

P. POZ.

Hinc Rupertus expendens illud Joan. 16. Joan. 16, 21.
 sit creaturarum omnium Domina. Legē
 (si licet) nostrum Joannem Baptistam Po-
 zam in elucidario Deiparae lib. 2. tract. 17.
 à cap. 12. ubi eruditè statuit , nullum fu-
 se creaturarum genus , aut partem orbis ,
 quod in Maria significatur cōceatur : in-
 deque dedit cap. 16. Mariam habuisse ve-
 rum , ac legitimū dominū ex vi nominis :
 addē etiam , ex vi sui martyrii , quod prae-
 se fert Marī nomen. Sic Christus à Crucis
 martyrio habet in omnes creaturas domi-
 nū titulū redēptionis ; ut Paulus loqui-
 tur ad Philip. 2. 8. Factus obediens usque ad
 mortem , mortem autem Crucis. Propter quod
 & Deus exaltavit illum , & donavit illi no-
 men , quod est super omne nomen : ut in nomi-
 ne Jesu omne genu flectatur , cælestium , ter-
 restrium , & infernorum. Et omnis lingua
 confiteatur , quia Dominus Jesus Christus in
 gloria est Dei Pater. Ex Græco efferas : quod
 Jesus Christus est Dominus. Propterea dici-
 tur Apoc. 19. 16. habere in veite sanguine
 asperfa , & in femore scriptum : Rex Regum ,
 & Dominus Dominantium. Ubi per femur
 ipsa humanitas assumpta intelligitur : per
 vestimentum crōre aspersum , ipsa Christi
 passio , & sanguinis effusio. Ut demonstretur
 à certamine , & pugna dolorum ; acerbitas
 Marianæ abunde explicans magnitudinem.
 Melius est , ut dicamus , Mariam sonare
 amarum mare ; ajebat Philo lib. de Nomi. Philo.
 Hebra. Unde Ruth. 1. Ne vocetis me Noe-
 mi , id est pulchram ; sed vocate me Mara , id
 est amaram , quia amaritudine me valde replevit
 omnipotens. Quæ verba ad Virginem
 transferunt doloribus affectam martyru non
 nulli Ecclesiae Patres. Etenim ut Christus
 suæ passionis , & mortis acerbitatē typicē
 demonstraret , ait Ps. 22. Veni in altitudi-
 nem maris , & tempestas demersit me. Sic etiam
 ut Marianæ martyrii acerbitas designetur ,
 repleta dicitur maris amaritudinibus , us-
 que adeo ut nomen habeat Maria , id est ,
 amarum mare : in quo omnia omnium Martyrum ,
 imo Christi etiam Martyrum principis cruciamenta , congregentur : congre-
 gationes enim aquarum vocavit Deus Ma-
 ria : locus autem omnium tormentorum , &
 amaritudinum vocatur MARIA. Proinde
 S. Bernardinus Senensis tom. 3. serm. 2. de S. Bernardi.
 gloriose Mariæ nomine ar. 3. cap. 4. Ad eam
 meritō dīc potest illud Threno. 2. Magna est
 velut mare coniurit tua , & hoc mare per
 impatientiam non redundabat : sed omnia ista
 flumina in se per sustinentiam absorbebat ; si-
 cut Ecclesiast. 1. mysticē scriptum est : Omnia
 flumina intrant in mare , id est , in Mariam ,
 & mare non redundat , scilicet per impatientiam ; redundat tamen in nos per eam mare
 largitatis divine , quia de plenitudine ejus ac-
 cepimus omnes , in presenti gratiam , in futuro
 gloriam. Quid amarius , quam Deiparae martyrii ? Quid dulcior quam gratiae , & glo-
 ria super mel , & favum ? Hoc nihil est aliud
 quam ex amaro mari elemento dulcem , &
 jugem aquam hauiire : Ex oceano aquam de-
 fluere dulcem , ut aiebat in simili Trismegistus. Trismeg.

LUC. 1. 31.
 Ad Crucem
 Deipara
 Christum
 reparavit
 nostramque
 omnium fa-
 miliamque

S. Bern.

Hinc Rupertus expendens illud Joan. 16. Joan. 16, 21.
 21. Mulier cum parit tristitiam habet , ita ele-
 ganter. Proinde quia ibi dolores ut parturien-
 tis sustinuit in passione unigeniti filii sui , om-
 nium nostrum salutem B. Virgo peperit ; &
 facta plane omnium nostrum mater est. Pre-
 me verba ; dolores ut parturientis ; & compo-
 ne cum illis ; Virgo peperit. Pro Christi re-
 parturitione ad Crucem , habes Damasceni
 testimonium supra num. 1771. Adde ex S.
 Bern. de lamenta. Virg. Nunc solvis Vir-
 go cum usura , quod in paru non habuisti à
 natura : dolorem , pariendo filium non sensisti ,
 que millies replicatum , filio moriente , passa
 fuisti. Ut ergo appareat ad sociata , inter Cru-
 cis tormenta , Mariana virginitas cum mater-
 nitate , supervenit Spiritus Sanctus , & altissimi
 virtus obumbrat : & à nobis præponitur Ma-
 riano Martyrio particula Virginis.

1780 Denique prætermitto alia Deiparae
 nomina gloriola ; ut enim S. Hierony. lib. 1. s. Hiero.
 contra Jovinianum ; Comissa pugna , vacant
 nomina dignitatum , & sola fortitudo queri-
 tur. Assumo dumtaxat Mariæ nomen : Maria , id
 quod pugna est , & victoriae nomen : siqui
 est , amarum
 mare .
 1781. Cœfusus jam ad discutienda singu-
 latim Virginis martyrii cruciamen-
 ta.

§. II.

Dolores Mariæ in ultima Christi cena , at-
 que discessu in Hortum.

1781 A Cœfusus jam ad discutienda singu-
 latim Virginis martyrii cruciamen-

De Martyrio Deiparae. Cap. I. §. II. 515

ta. Illa imprimis occurrit , quæ Deipara
 subiit in ultima Christi cena. Atque id unum
 ponamus necesse est ; Mariam nemp ad fuis-
 te in domo Joannis cognomento Marci
 cænæ mysterii. Ita Rupertus lib. 5. in Can-
 tica , Diony. Richel. lib. de lau. Virg. Albertus
 Magnus super missus est , Viguerius Cardi-
 nalis. S. Vincent. Ferrari. Ser. de passione ,
 Didacus de la Vega feria 2. sextæ hebdomadæ , Barradas tom. 4. lib. 1. cap. 17.
 Vualterius de triplici cena , fol. 118. Castro
 in Hislo. Deipara cap. 16. num. 6. Gerson.
 3. par. in collectorio superMagnificat. Tract. 9.
 Simeon Metap. in orat. de ortu , & domi.
 Deiparae , & recentiores alii quos consul-
 tò taceo. Ex memoratis Rupertus , S. Vin-
 centius , Viguerius , & Vega videntur senti-
 re Mariam unā cum filio omnibus cænæ
 mysterii , & verbis adfuisse : reliqui sentiunt
 non in eodem cænaculo , sed in eadem do-
 mo Mariæ Matris Marci. Discipulos quidem
 (ait Metaphr.) cùm mysteria , & humilitatis
 summæ tradiderat doctrinam , una habuit occu-
 bantes : Matrem autem jussit curam gerere
 mulierum , quæ ministrabant , tanquam per
 eam ipsas benigne accipiens , & adimplens
 officium humilitatis , & simul cum eis vescentes ,
 & sic pro ministerio eis referentes gratiam. Satius
 hoc dictum putaverim. Quo premisso

1782 Statuo videri satis probable , ad cœ-
 naculi domum venisse Deiparam unā cum
 ministramib⁹ fæminis , ut filio charifimo
 & Apostolis cænam conderet manu pro-
 pria ; videlicet azimos panes , lactucas
 agrestes , & agnum Paschalem. De quo
 Exod. 12. à vers. 3. Tollat unusquisque
 agnum per familias , & domos suas &c.
 & edent carnes nocte illa cassas agni , &
 azimos panes cum laetucis agrestibus. Put-
 at Sanctus Justinus contra Tryphonem ;
 agnum illum in formam Crucis expansum affari solitum. Ejus verba accipe.
 Ut assus totus fieret præceptum est : supplici
 Crucis , quod subiturus erat Christus , sym-
 bolum , & nota fuit. Agnus namque assus in
 figuram Crucis similem conformatus ad ignem
 torretur. Nam veru uno ab insmis partibus
 ad caput usq[ue] adactum perfigitur , & aliud
 rursus secundum scapulas , ad quod suspen-
 duntur manus agni. Et quidem vox Hebreæ
 scachat , id est , immolare legitur à nonnullis
 per enallagm scachach , id est , expandere in
 Crucis speciem. Nec putandum est cum
 Claudio Saintesio Repetit. 1. Eucha. cap.
 7. Abulensi in Exo. 16. Serario in Josue
 quæst. 21. hosce agnos ad Sacerdotes in tem-
 plum adductos , & ab illis jugulatos , &
 immolatos , affandoisque , ad comedendos remis-
 sos singulis in ædes. Sed illud cum pluribus
 Doctoribus statuendum , à quo cuncte Pa-
 triæ familiæ nomine totius familiæ domi suæ
 agnum immolatum. Ita Philo lib. de vita
 Moysis , Isido. Pelusiota lib. 3. epist. 75.
 Et claro clarissimum Exod. 12. 6. Immolabitque
 eum universa multitudo Irael. Lege Diony.
 Riche. 2. Parali. cap. 3. Bellarmine lib. 1.
 de Missa cap. 7. Vualterius de triplici cena 1.
 cap. 9. Cornelium ad Exod. 12. 6.

1783. Affusat à Deipara in cœnaculi domo
 agnum paschalem , religiosè crediderim
 cum nostro Garcia del Valle in suo con-
 cionatore Evangelico tom. 1. fol. 800. Nec
 creditu difficile sit , cum reliquæ fæminæ
 ministrarent Christo , & Apostolis , Mariam
 filii ministram tñnc se præbuisse sollicitam in
 opere adeo egregio , & mysteriis pleno , qua-
 le fuit Christi crucifixio crucifixi agni pre-
 signata ; ut putant Ecclesiæ Patres apud
 Vualterum memoratum : & claret ex Paolo
 1. Corin. 5. 7. Etenim Pascha nostrum immo-
 latus est Christus. Pascha , id est , agnus Pascha.
 1. Cor. 5. 7.

1784 Post affusat paschalem agnum à Dei-
 para , esumque à Christo , ac Discipulis , &
 esum à Virgine separatim cum mulieri-
 bus alio in cubiculo : peracta quoque cœ-
 na communis , & instituta Eucharistia , da-
 taque Apostolis , & accepta à Christo , au-
 gustam similiter Matrem communicasse pu-
 tante Viguerius Cardinalis , Didacus de la Ve-
 ga convo. 1. sextæ feriæ Hebdomadæ sanctæ , &
 & noſter Barradas to. 4. commen. lib.
 1. cap. 17. Qui addunt , per Petrum à Christo
 missam Virginis Matri , & sequacibus mulie-
 ribus , Venerabilem Eucharistiam. Si hæc
 ita habent , ut par est credi ; venit expen-
 dendum quæm opportuna fuerit Virginis hæc
 Eucharistia suscepit ante sui martyrii con-
 flictum , ad cor virgineum roborandum , &
 vires animi acuendas. Angelus ad Eliam

s. Ansel.
 Quæm con-
 forni: Dei-
 para divi-
 na volunta-
 tis.

In nocte Do-
 nice cœna
 suscepit à
 Virgine Eu-
 charistia.

Si roborata
 ante mar-
 ri sui con-
 flictum.

Reg. 19. 7.
 Surge , comedē
 (subcineri-
 cum panem)
 grandis enim tibi restat via.

Qui cum surrexisset ,

comedit , &

bibit , &

ambulavit in foritudine cibi illius quadraginta

diebus , &

quadraginta noctibus usque ad

montem Dei Horeb. De Eucharistia Sacra-
 mento explicant Gloffa & alii , quo de paf-
 fia Maria iter pergit martyrii arctum , & angu-
 tum generose , & fortiter , usque ad montem

Dei Horeb , qui interpretatur gladius ; ille

nimirum qui in Calvariae monte per transi-
 vit Virginis animum , juxta Simeonis præ-

dictiōnem Lucæ 2. 35. Ad Virginem quoque

referas id 3. Reg. 17. 12. ubi Sareplana illa

mulier ad Eliam :

Vivit Dominus Deus tuus ,

qua non habeo panem , nisi quantum pugil-

lus capere potest farinæ in hydria. En colligo

duo ligna , ut ingrediar , & faciam illud mibi ,

& filio meo , ut comedamus , & moriamur.

Ad quæ verba Theophanes Cerameus orat.

de

de cruce apud Gretserum: Farina carnis Dominica quā nutritur, typum gessit. Duo ligna indicant illa duo ligna, ex quibus crux. Similiter Sanctus Iñidorus relatus à Glosa interlineali. Igitur dum præ oculis habet Deipara duo Crucis ligna, quibus transfixum cruciformem agnum assabat dum pane tunc vescitur Eucharistico unā cum filio quid restat aliud, nisi ut moriatur uterque & subeant generosè acerbissimos quoque cruciatus.

1785 Peraftis jam cænæ mysteriis, Filius extremum dixit Matri suæ vale. Quām hoc animo Virgineo fuerit acerbum docent Jacob tam ægrè à se Benjaminum dimittens Gen. 43. Tobias senior, & Anna uxor ejus cùm in filio júnior Tobia valedicunt c. 5.

22. Quid ante difceſſum Jefu, filii Matris que colloquia ultro citroque habita commorem? Quid utriusque lachrymas? Quid animorum acerbitatē. Sat tibi erit S. Ephrem affatum expendere in Threnis, seu lamentatione Deiparæ, ita splendide ex Mariæ persona: Respic, mi fili, lachrymas meas: attende suspiria mea, ac gemitus, & os tuum aperi. Solatium mihi præbe, filii mi: non enim habeo proſrus, ubi vel caput reclinem. Non alius mihi supereſt cognatus, pater, vel mater, frater, aut soror, qui animum mihi redendant. Tu mihi es pater, tu frater, tu filius; tu mihi vita, & spiritus, spes, atque protecſio. Tu mea es consolatio, & creatio: tu Dominus meus, & Deus meus, tu Creator, & opifex meus. Melle flūnt dulciora verba, & abſinthio amariora; si attente premantur. Mærens ergo & afflita mater Virgo ex imo corde in dilecti filii ruit amplexus: & constanti voluntate diuinæ proſrus concorde ſuum obtulit Jefum cruciatibus, & morti pro mundi ſalute. Ac tandem filio valedicens protulit intimo cordis affectu illa Psal. 19. verba: Exaudiat te Dominus in die tribulationis; protegat te nomen Dei Jacob: mittat tibi auxilium de sancto, & de Sion tueatur te. Memor sit omnis ſacrificii tui, & holocaustum tuum pingue fiat. Tribuam tibi ſecundum cor tuum, & omne conſilium tuum conſimmet. Quibus pro nato tempore nihil opportuniſ. Avellitur filius à matre, mater vero ſlebat irremediabilib⁹ lachrymis, atque dicebat (quod anna, Tobiae 10. 4.) heu heu me, filimi, ut quid te misimus peregrinari? (Christus enim paſſionis tempore extraneus factus est fratribus suis, & peregrinus filius matris ſuæ Psal. 68. 9.) lumen oculorum noſtrorum, baculum ſenectutis noſtre, ſolatium viæ noſtre, ſpem poſteritatis noſtre? Omnia ſimil in te una habentes, te non debuimus dimittere ire à nobis.

§. 3.

Sui ipsius, ac Filii ſuī facta Deo oblatio ad mortem.

1786 Utaverim, Deiparam (avulſo à ſe filio, & ad Crucis martyrium per gente) flexis ibidem genibus, ſummaque animi demiſſione ſe ipſam, ac ſuum in primis ſuum Deo obtulife ad cruciamenta, & mortem. Ut enim Sanctus Bonaventura in 1. d. 48. q. 2. Nullo modo dubitandum eſt, quin virilis Mariæ animus, & natio illius constanti-

S. Bonav.

sima voluit etiam tradere filium ſuum pro ſalute generis humani, & mater per omnia conformis eſet Patri, & Filio. Expendit deinde egregie, qua ratione ſe ipſam etiam obtulerit. Et in hoc miro modo debet laudari, & amari: quod adeò compaſſa eſt, ut ji fieri potuerit, omnia tormenta, qua filius pertulit, ipſa libentius ſuſtinet: & nihilominus placuit ei, quod unigenitus Iesus pro ſalute generis humani offeretur. Verè ergo fuit fortis, & pia, dulcis pariter & severa, ſibi parca, & nobis largiflma. Unde concludit: ideò nobis amanda, & veneranda poſt Trinitatem. Conſonat S. Bernardinus Senensis to. 3. fer. 6. ar. 2. cap. 2. Hæc Virgo ſe obtulit ad illam inestimabilem mortem, & ad illud ineffabile incendium, quo in ipſa Chrifti concepcione tota fuit: ſi enim ante hoc ipſa ceteris fuit prompta ad exponendum ſe omni morti, & martyrio propter Deum, quanto incomparabilius in hac hora? Et to. 1. fer. 51. cap. 4. ſic praedclare: O mira circa nos utriusque patrem Iesu Chrifti pieſatis dignatio! O inestimabilis Dei, & Virginis dilectio charitatis, qui ut ſervum redimerent, communem filium tradiſerunt, propter nimiam charitatem, qua Deus Virgo nos miseros peccatores dilexerunt. Mitto ſimilia aliorum Patrum testimonia; quibus abunde claret, Mariæ ſtudium erga humānū genus, & amoris magnitudo, talis ac tantus, ut ſe, ſuumque filium tormentis, ac morti addixerit: Sic enim dilexit mundum, ut filium ſuum unigenitum daret.

Edificant Parentes, ſuos filios, quantumvis chariſſimos, in Dei, ac Deiparæ obſequium martyrio addicere, ut par pari, quod fieri potest, Virginis referant. Si tyrañi abſint, dicunt Ecclesiæ Patres, qua ratione id praefare poſſis abſque tyrañis. Planè ſi filios religioſae dederis viæ, quotidiana mortis, & martyrio dedisti: nam religioſum ſtatutum, longum quoddam & incurrētum martyrium diſerē appellant. Lege noſtros Hieronymum Plat. lib. 2. de bono ſtatus P. Plat. religioſi cap. 12. & Theophilum Raynandum de martyrio per peſtem part. 1. cap. 3. ſplendidissime. Typus fuit Abrahamus Parentum filios ſuos devouentium religioſi ſtatus martyrio, & Isaacus filiorum, qui ſe tali ſtatui, conſecrant. Historiam expendas ex cap. 22. Genes. ubi Abraham a Deo jufſus immolare filium unigenitum, quem diligebat Isaac, obedit: parat illum immolare: & cum jam jam gladium Pater filii ſui ſanguine penè imbuſſet, retrahitur ab An- gelo. Ea propter appellatur Abraham à Patribus ſacerdos; & Isaac prædicatur religioſus Martyr: Nec deſt ad ministerium gladius pariter, & ſacerdos; ait S. Zeno Vero. Epif. S. Zeno. & Martyr fer. 3. de Abraham. dixerat etiam fer. 1. Innocens Martyr offertur, immaculata hofia. Illud unum pro Virginis gloria ad rem noſtram expondo: factam videlicet hanc oblationem in terra viſionis. Hebraice, vade in terram Moria. Atqui Moria eft à radice marar id eft amarum: vel à mor id eft myrra. Ubi docte animadvertit Burgensis, ita in Hebreo ſcribi vocem moria, ut ſonet etiam, & legi queat M A R I A. Unde non incongrue (ſubjungit ille) diceretur, quod ille mons sanctissimus intitularetur à Beata Virgine, que juxta illum locum propriis oculis apergit filium ſuum immolari juxta aram

Crucis. In illo Chri- bus cruciſ- ziu & obla- tus à Deipa- ra.

Mons Maria- idef, mons Maria

Burgen.

Crucis Et quidem Sancti Hierony. & Sanctus Auguft. lib. 16. civi. cap. 32. tradunt, ex Hebraeorum ſenioribus, in illo monte Moria immolatum Isaac, ſepultum Adamum, & poſtea crucifixum Iefum. Unde Moria, ſeu MARIA vocatum dixeris, quia ibi Maria Iefu Mater unigenitum ſuum Deo obtulit, pro mundi ſalute, & parentibus extitit exemplum perfectissimum docens qua ratione debeat luos filios religioſe viæ ſtatui addicere, & ſi opus fit, martyrio etiam cruento. Et forte hujs Marianæ oblationis exemplo excitatus à longè Abraham devovit libentiffimè ſuum filium religioſo martyrio. Eſt enim multorum placitum revelaſe tunc Deum Abraham, fore ut ibi Chriftus martyrium crucis ſubiret unā cum Matre. Quod non obſcurè inuuunt illa v. 14. Appellavitque nomen loci illius: Dominus videt. Unde uſque hodie dicitur: in monte Dominus videt. Ubi pro iure, id eft, videbit, Hebrei alii punctis legunt jerae id eft, videbitur. Quasi hæc fit prophecia Chrifti, qui in monte illo videndus erat; oblatus videlicet a ſua matre Maria, à qua nō dictus eft Maria, five Maria, amara, & amara, myrra ob martyrium, quod ibi ſubiit, acerbitatē.

1788 Claudat priorem hunc diſcurſum opportuna inſtituto noſtro facta Sanctæ Brigittæ revelatio lib. 7. ſuarum revelat. cap. 2. In purificatione Beatae Mariæ Virginis, dum eſet ſponsa Chrifti in Roma in Ecclesia, que dicitur Sancta Maria Majoris, raptæ fuit dičla Domina in ſpiritualē viſionem videns in cœlo quaſi omnia ad magnum ſeſtum preparari: & tunc vidit quaſi unum templum mirabilis pulchritudinis; & ibi erat venerabilis ille ſenex justus Simeon paratus ad recipiendum puerum Iefum in ulnis ſuis cum ſummo deſiderio, & gaudio. Videbat quoque Beatam Virginem venientem honeſtissime, & portantem puerum Iefum, ut offeret eum in Templo. Deinde innumerabilem multitudinem Angelorum, & diversorum ordinum Sanctorum Dei, & ſanctorum Virginum, & Dominarum Beatam Virginem matrem Dei precedentium, & eam cum omni leuita, & devotione circumdantium. Antequam portabatur a quodam Angelo unius gladiis longus, & valde latus, & ſanguinolentus; qui ſignificabat illos maximos dolores, quos Maria paſſa eft in morte amantissimi filii ſui: qui ſigurabantur in gladio, quem Iuſtus Simeon prophetabat ipius animam pertransiſtum eſſe. Unde tota exultante cœleſti curia dictum fuit ſponſe: ecce quantus honor, & gloria reperdiuntur in hoc feſto Reginæ eæli pro gladio dolorum, quos ſuſtinuit in ſui dilecti filii paſſione. Et tunc hæc viſio diſparuit.

C A P. II.

Mariae cruciatus in domi penetralibus orantis, dum Iesu orat in horto.

Trifis eft anima mea uſue ad mortem. Matth. 26.

Anteloquium.

1789 Mnibus jam notum, & vulgare eft, Cygnos mori proximos preſentien- P. Ildeph. de Flores de Agone Martyr.

tes fatum, laepius & luavius canere. Plato in Phædone: Cygni quando ſe brevi preſentint moriuros, tunc magis admodum, dulciſque canunt. Et Ovidius. Epif. 7.

Sic ubi fata vocant, dua projectus in herbad, Ovid.

Ad vada Meadri concinit albus olor.

Sed enim dum Chriſtus Dominus inter densas arborum frondes, inter horci, & noctis muta silentia, Patrem orabat: dum Deipara angula ei conſonans in cubili ſuo, & domus abditis eamdem inſtituit precatio- nem, duos contemplor candeſtes cygnos ſuæ vocis ſuavitate, & cantu durum iter paſſionis, & mortis emollientes. Quam cor- pore candeſtes olores. Quām bene tem- perata voci organa! Quanta harmonia!

Duo olores
Chriſtus, &
Deipara ſib⁹
conſonantes.
Matt. 26.

Christus: Trifis eft anima mea uſue ad mortem. Inſequitur Mariam eumdem inſtaurans thyatum: Trifis eft anima mea uſue ad mortem. Dein Iefus: Tranſeat à me calix iſte: quod Virgo ſubsumit: Tranſeat à me calix iſte. Denuo Christus: Verum- tam non mea, ſed tua volumas fiat. Quod pariter aſſequitur Maria. Chriſtus toto de corpore ſudat ſanguinem, & teretes guttas pondere ſuo lapſæ terram irrigant. Ad eadē Maria redacta eft anguitias, ut de corde de ipſius abundē effluſerit ſanguis. Olores prænuntiam mortis cantionem modulantes, ſuum proſequuntur, & festivè celebrant fu- nus, & in cantu ſepulchrum parant; ne mortui deſpectu habeantur, nec commen- dentur humo. Chriſtus ſimiliter oratio mo- rientis funus eft, ut ajebat pulchre Nyſſe- nus de orat. Dom. Imo, uti Ephrem de orando Deum; Oratio eft morientum ſepul- tura. Nos paulisper, qui inani ſæpe muſica S. Ephr. allicimur, bibulas præbeamus aures huic dulciſimæ muſicæ, quæ & animam infor- met, & corpus ſuavitate detineat.

§. I.

Cor Virginis ſpeculum paſſionis domini- ce clarissimum.

1790 S An. Laurentius Justini, triumphalem Chriſtis describens agonem, c. 21. verba eſtudit dignissima quæ recolantur. Clarissimum paſſionis Chriſtis ſpeculum effectum erat cor Virginis, nec non perfecta mortis ima- go. In illo agnoscabantur ſputa, convitia, ver- bera, & redēptionis vulnera. Expendenda potissimum illa verba: clarissimum paſſionis Chriſtis ſpeculum effectum erat cor Virginis. Quæ videntur defumpta ex Sapi. 7. 26. ubi de Dei matre, & martyre (ſecundario ſen- ſu, ſed ab Spírito Sancto intento) prædicatur eſſe, ſpeculum ſine macula Dei ma- jestatis. In Græcis pro majestatis ſub eft, id eft, operationis, energie, efficacie, ſeu virtutis Dei, loquitur Salomon de efficacia redēptionis Dominicæ; quæ præſertim in Ma- riano corde, ſeu in ſpeculo candidiſſimo, ſpectatur in ſe exprimente ſingulis Chriſti perfeſſiones. Quicunque enim ſpeculum hoc attentius contemplari voluerit, aspi- ciet Chriſtum, poſt emenſum iter ad uſque Gethlemani hortum, orationi deditum ea contentione, maſtitia, & ardore, ut pro ſuore ſanguinem effuderit: videbit in hoc cordis ſpeculo ſanguineum rorem; Iefu do- lores

S. Nyſſe.

S. Iuſtin.

S. Ephr.

S. Zeno.

S. Laurentius.

S. 7. 26.

X x

lores